

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2Tos/94/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5912010332
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Wänkeová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5912010332.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dany Wänkeovej a sudkýň JUDr. Evy Kyselovej a JUDr. Márie Urbanovej, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 30. októbra 2013 v Žiline, o sťažnosti obžalovaného Ing. E. L. proti uzneseniu Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 1T/69/2012 zo dňa 19.10. 2013, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť obžalovaného Ing. E. L. **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Ružomberok rozhodol tak, že podľa § 73 ods. 5, 6 Tr. por. obžalovaného Ing. E. L. z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. a), c) Tr. por. zobral do väzby s tým, že väzba sa začala dňa 18.10.2013 o 22.30 hod. a obžalovaný ju vykonáva v Ústave na výkon väzby v Žiline.

Predseda senátu Okresného súdu Ružomberok rozhodovala po zatknutí obžalovaného, ktorý bol zatknutý na základe príkazu na zatknutie vydaný Okresným súdom Ružomberok dňa 18.9.2013. Svoje rozhodnutie odôvodnila v podstate tým, že vo veci boli vytýčené termíny hlavných pojednávaní na deň 22.7.2013 a 4.9.2013, na ktoré sa obžalovaný nedostavil, nakoľko nepreberal zásielky na adresu, ktorú uviedol ako adresu na doručovanie písomností predvolania, nebolo možné obžalovaného predviesť príslušníkmi OO PZ Liptovský Mikuláš, nakoľko zo správy OO PZ Liptovský Mikuláš vyplýva, že obžalovaný sa v mieste trvalého bydliska už dlhšiu dobu nezdržuje, jeho pobyt nie je známy a nevedel ho uviesť ani otec obžalovaného Y. L.. Voči obžalovanému je vedených viacero trestných konaní, pričom boli podané obžaloby na Okresný súd Liptovský Mikuláš, ako aj na Okresný súd Žilina. Obžalovaný sa opakovane dopúšťa majetkovej trestnej činnosti, preto tieto okolnosti sú tými konkrétnymi skutočnosťami, ktoré odôvodňujú obavu, že v prípade ponechania obžalovaného Ing. E. L. na slobode hrozí obava, že by sa mohol vyhýbať trestnému stíhaniu, prípadne je tu reálna obava, že bude pokračovať v páchaní trestnej činnosti, a preto predsedníčka senátu rozhodla tak, že zobrala obžalovaného do väzby.

Proti uvedenému uzneseniu, bezprostredne po jeho vyhlásení, podal obžalovaný sťažnosť. Sťažnosť bližšie písomne neodôvodnil.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti preskúmal v zmysle ustanovenia § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť obžalovaného nie je dôvodná.

Krajský súd preskúmaním predloženého spisového materiálu a napadnutého uznesenia zistil, že okresný súd pri rozhodovaní o väzbe obžalovaného v rámci procesného postupu dodržal základné zásady trestného konania uvedené v ustanovení § 2 Tr. por. a dospel k vyhlásenému uzneseniu

po správnom procesnom postupe v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku. Výrok o vzatí obžalovaného Ing. E. L. do väzby zodpovedá plne stavu veci aj zákonu.

Krajský súd však v prvom rade považuje za potrebné poukázať na to, že bolo potrebné vyriešiť otázku, či obžalovaný Ing. E. L. vôbec mohol byť v danej veci vzatý do väzby a či vec nebola už právoplatne skončená trestným rozkazom. Samotný obžalovaný na to poukázal pri svojom výsluchu potom, ako bol vypočutý predsiedníčkou senátu Okresného súdu Ružomberok, keď uviedol, že dostal trestný rozkaz v predmetnej veci a podal proti nemu odpor, avšak odpor podal oneskorene, a teda si myslel, že trestný rozkaz je právoplatný.

Krajský súd zo spisu zistil, že vo veci bol dňa 19.9.2012 vydaný trestný rozkaz, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného a bol mu uložený trest. Predmetný trestný rozkaz nebolo možné obžalovanému doručiť, pričom na základe zistenia OO PZ Liptovský Mikuláš zo dňa 7.11.2012 bola okresnému súdu poskytnutá informácia, že obžalovaný sa nachádza vo výkone trestu odňatia slobody v Sučanoch. Uvedená skutočnosť vyplýva aj z úradného záznamu na č.l. 147 súdneho spisu. Následne bola zásielka doručená obžalovanému do ústavu na výkon trestu odňatia slobody, kde ju obžalovaný prevzal dňa 10.12.2012. Pozornosti krajského súdu však neuniklo, že okresný súd pochybil vo svojom postupe, keď po zistení, že obžalovaný sa nachádza vo výkone trestu odňatia slobody, vznikol dôvod povinnej obhajoby v zmysle ustanovenia § 37 ods. 1 písm. a) Tr. por., keďže obžalovaný bol vo výkone trestu odňatia slobody.

Krajský súd zisťoval, kedy obžalovaný odovzdal odpor, ktorý bol doručený okresnému súdu dňa 21.12.2012 príslušnému príslušníkovi ústavu na výkon trestu odňatia slobody na doručenie, pričom z písomného oznámenia Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Sučany zo dňa 29.10.2013 bolo zistené, že obžalovaný odovzdal zásielku na doručenie dňa 19.12.2012. Lehota na podanie odporu proti trestnému rozkazu plynula obžalovanému do 18.12.2012, a teda dňom 19.12.2012 by trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť.

Skutočnosť, že okresný súd pochybil, keď neustanovil obžalovanému obhajcu, napriek tomu, že jestvoval dôvod povinnej obhajoby, však krajský súd vyhodnotil v prospech obžalovaného a dospel k záveru, že trestný rozkaz nenadobudol právoplatnosť, napriek tomu, že bol odpor podaný Ing. E. L. podaný oneskorene, avšak trestný rozkaz nebol doručený obhajcovi, ktorý mal byť obžalovanému, ktorý bol vo výkone trestu odňatia slobody, ustanovený. V danom štádiu trestného konania by už nebolo efektívne a účelné, aby sa trestný rozkaz opätovne doručoval obhajcovi a vzhľadom na dané štádium trestného konania už toto krajský súd nepovažoval za potrebné. Dospel však k jednoznačnému záveru, že trestný rozkaz nemohol nadobudnúť právoplatnosť. Napriek tomu, že okresný súd sa touto skutočnosťou doposiaľ nezaoberal, vo svojej podstate konal ďalej vo veci, čo je na prospech obžalovaného a vytýčil vo veci termín hlavných pojednávaní, na ktoré sa obžalovaný nedostavil, pričom mu nebolo možné doručiť zásielku, keďže sa nezdržoval v mieste svojho bydliska.

Krajský súd pre úplnosť pripomína, že dňa 2.7.2012 bola na obžalovaného podaná obžaloba pre prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 217 ods. 1 Tr. zák. na skutkovom základe uvedenom v podanej obžalobe. Zo spisového materiálu pritom vyplýva, že nejde o jediné trestné stíhanie na obžalovaného, keďže trestným rozkazom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 2T/53/2009 zo dňa 31. mája 2010 bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. a iné, pričom trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 5.11.2010.

Zo spisu ďalej vyplýva, že rozsudkom Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 4T/129/2011 zo dňa 19.4.2012 bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. pre skutok zo dňa 2.8.2011, pričom rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 7.5.2012. Okrem toho bolo zistené, že na Okresný súd Žilina bola dňa 17.8.2012 podaná obžaloba na E. L. pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, 3 písm. c) Tr. por., pričom vec doposiaľ nebola právoplatne skončená. Okrem toho sa vedie trestné stíhanie voči obžalovanému aj na Okresnom súde Liptovský Mikuláš vo veci sp.zn. 1T/130/2010, ktoré konania sú odročované na neurčito z dôvodu trvajúcej PN obžalovaného, pričom trestné stíhanie sa vedie voči obžalovanému pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. na základe obžaloby podanej Okresnou prokuratúrou Liptovský Mikuláš dňa 5.11.2010.

Z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný má 4 záznamy v registri trestov pre rôznu trestnú činnosť.

Väzba ako inštitút v trestnom konaní je zákonná a opodstatnená vtedy, ak sú na použitie tohto zabezpečovacieho inštitútu kumulatívne splnené materiálne podmienky, teda skutkové okolnosti vzatia do väzby ustanovené v § 71 ods. 1 Tr. por. a formálne podmienky, teda existencia niektorého z väzobných dôvodov taxatívne uvedených v § 71 ods. 1 písm. a), b), c) Tr. por.

Na základe doposiaľ nadobudnutých dôkazov, ktoré sú obsahom spisového materiálu, ktorý bol predložený na rozhodovanie o sťažnosti obžalovaného proti rozhodnutiu o jeho väzbe, je na mieste konštatovať vysoký stupeň podozrenia, že obžalovaný sa dopustil skutku tak, ako bola podaná na neho obžaloba. Obžalovaný ani nepopiera samotný skutok ako vyplýva z jeho výsluchu zo dňa 19.10.2013, pričom fakticky spochybňuje len skutočnú škodu, ktorá bola zistená.

Pri rozhodovaní o väzbe je nepochybne dôležitá tá skutočnosť, že obžalovaný je trestne stíhaný aj v ďalších veciach, nielen Okresným súdom Ružomberok, ale aj Okresným súdom Liptovský Mikuláš a Okresným súdom Žilina. V minulosti bol už súdom odsúdený, a teda v súčasnom štádiu trestného konania je možné stotožniť sa so záverom okresného súdu o existencii väzobného dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por., nakoľko je obava, že obžalovaný v prípade, že by zotrval na slobode, pokračoval by v trestnej činnosti. Okrem toho je obava, že sa bude vyhýbať trestnému stíhaniu, nakoľko napriek tomu, že mal vedomosť o trestnom stíhaní, čo v konečnom dôsledku vyplýva aj z úradného záznamu na č.l. 208, z ktorého možno konštatovať, že obžalovaný sám telefonicky kontaktoval trestnú kanceláriu, a to dňa 26.9.2013 uviedol, že bol dlhodobo v zahraničí, pričom bol upozornený na skutočnosť, že bol na neho vydaný príkaz na zatknutie a prisľúbil, resp. uviedol, že sa môže dostaviť do Ružomberku až v neskorých popoludňajších hodinách. Sám uviedol, že sa dostaví dňa 27.9.2013, k čomu však nedošlo. Neprejavil teda žiadnu snahu o nápravu alebo akékoľvek kontaktovanie sa so súdom.

Je teda nesporné, že je dané podozrenie, že obžalovaný pácha prevažne podvodnú trestnú činnosť, pričom v danom štádiu trestného konania sú jednoznačne dané dôvody väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a) a písm. c) Tr. por., nakoľko pobyt obžalovaného na slobode je spojený jednak s hrozbou opätovného páchania trestnej činnosti a jednak s hrozbou, že sa bude vyhýbať trestnému stíhaniu, prípadne trestu, ktorý obžalovanému hrozí.

Krajský súd preto konštatuje, že rozhodnutie okresného súdu je správne a zákonné, pričom správny a zákonný je aj výrok o začiatku trvania väzby, ako aj o tom, že obžalovaný bude väzbu vykonávať v Ústave na výkon väzby Žilina.

Krajský súd v sťažnosti nezistil žiadne dôvody, ktoré by mali vplyv na správnosť a zákonnosť rozhodnutia okresného súdu, preto sťažnosť obžalovaného ako nedôvodnú zamietol postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.